

LIBERTATEA

Abonamentul la „Libertatea”: 50 Lei pe an.
Pentru țărani, prețul folii e scăzut la numai
32 Lei pe an, 16 Lei pe 6 luni, 8 Lei pe 3 luni.
„Foata Interesantă” și „Plugarul Luminat”
li-se dau gratuit. — In Jugoslavia 40 Dinari.

FOAIE PENTRU POPOR

Apare în fiecare Joi

Director: Pr. IOAN MOȚA

Pentru Americani: „Libertatea”, „Foata Inter.” și
„Plugarul Luminat” pe un an 2 dollari. Banii se trimit
la dl Ioh. I. Savu, I. Main Str. Warren, Oblo. Felul
la Orăștie se dă de știre prin o cartă postală.

UNELE—ALTELE

Un fapt frumos.

— Darul fraților buni —

Adunarea „Asociațiunii” ținută în 8 și 9 Novembre la Sibiu, s'a prefăcut și ea în câmp de războiu „politic” și era pe-aci pe-aci să se sfârșească cu întâmplări urâte. Nu s'au mai înțeles frații, cum s'au înțeles în întreg trecutul frumos al acestui așezământ, căci acum ei au dus cu sine și acolo inimile cele tulburate de veninul luptelor politice, lupte cari au stricat sufletul și mintea la mulți, până a nu mai ști ce e bine și ce e rău, ce e iertat și ce nu, colo ori colo. Era vorba de alegerea Președintelui „Asociațiunii”. În jurul acestei alegeri s'a iscat imvolvureala care a spulberat tot farmecul adunării, — căci frații s'au împărțit și aci în „tabere politice” cari nu mai vedeau limpede lucrurile.

În mijlocul acestei invălmășeli urâte, ce frumoasă și strălucitoare se ridică fapta unui prea cinstit frate din vechiul Regat, Colonelul Ioan Manolescu, conducătorul mișcării frumoase de întemeiere de „Casa Națională” la sate, și directorul revistei de cultură și „îndemnuri bune” „Răsăritul”. D-sa a venit și, în numele însoțirii de cultură și binefacere ce conduce, a adus „Asociațiunii” două prețioase daruri:

1. Aduce 9000 Lei dar pentru Fondul „Andrei Bârsan”, întemeiat într-o pomenire a răposatului Președinte de până ieri, în scop de-a da ajutorare la răspândirea de scrieri bune, patriotice, în popor, — precum patriot luminat a fost sufletul celui ce-a alcătuit versul proleptic: „Pe-al nostru steag e scris unire!”.

2. Aduce alte 60.000 Lei pentru Casa Națională ce se va înălța la Vidra, Casă alai Avram Iancu, care să slujească drept focarde luminare și înălțare a vrednicului popor al Moților din acea comună și din acel ținut!

Așa se sfîșește câte-o zi măreață ca aceea ce se numește adunarea Asociațiunii, prin fapte cari înălță sufletele și le apropie pe ele de olaltă. Fie lăudată fapta de bun frate a diui colonel Manolescu, fiu de țaran și d-sa, și care, chiar ajuns sus printr-o frunțașii țării, și-a păstrat dragostea sănătoasă pentru

popor și pe aceea și-o arată la toate privilegiurile prin fapte frumoase pentru acest popor.

Cuvântul Regelui

— Despre politicianism. —

Profesorul universitar Dr. I. Lupăș, cerând dela M. Sa Regele să fie primit, împreună cu colegul d-sale Alex. Lăpădatu, pentru a-i duce Maestății Sale darea de samă despre „Institutul de Istorie Națională” pe care l'a întemeiat M. Sa când s'a deschis, în fața Maiestății Sale, în chip sărbătoresc Universitatea românească la Cluj, — au fost primiți de M. Sa în 8 Nov. la Sinaia. Povestind gazetei „Cuvântul Poporului” cum au fost primiți de M. Sa, dl prof. Lupăș spune, că M. S. Regele cunoaște foarte bine starea lucrurilor de pe la noi, știa și de încordările din jurul alegerii dela Asociațiune și de luptele pentru și împotriva școlii confesionale (școlii sub scutul bisericii). Și M. S. Regele a spus, că dorește, ca „Asociațiunea” să rămână și mai departe, ca în trecut, scutită de valurile politicianismului otrăvitor de suflete!..

Adevărat! Noi în trecut în „politică” aflam o plăcere, o luptă nobilă, sfîntă, pentru neam, pentru binele lui, pentru unirea lui! Azi, când acea unire s'a făcut ca prin minune, a face „politică” în țara unită, înșamnă a te acțea de pulpanele unui partid și a înjura cu gură de foc la toate celelalte!.. Politică de azi, cu adevărat, cum spune M. S. Regele, otrăvește, în loc să înalțe, să nobiliteze sufletele. Desparte frate de frate, pretin de pretin, chiar tată de fiu! (E un caz grozav în Albaulia, unde un tată, om de frunte, e în dașmănie la coșite, nu știu nici de se mai cantă și se salută, cu fiul său, tot om cu carte, — pentru că unul e de-un partid politic, celalalt de altul!..)

— Iar despre școala confesională (sub scutul bisericii) M. S. Regele a spus, că bine fac cei-ce o doresc și vor s'o susțină, căci la temelul oricărui învățături, trebuie să stea adevărata credință în Dumnezeu!.. Și asta în școala cea ocrotită de biserică, așa este!..

Ungurii și încoronarea.

La Unguri e credința, că Regele numai de atunci încolo e adevăratul și nelolosul Rege al țării sale, după ce a fost încoronat! De aceea Ungurii din Ungaria priveau ca un

semn încuragietor pentru ei, că Regele României era de 4 ani domn al Ardealului, dar încă nu se încoronase.

Când au văzut că s'a făcut și acest lucru mare, — inima lor s'a frânt cu totul, și în zilele de 15 și 16 Octobrie, zilele încoronării la Albaulia și București, gazetele ungurești ale guvernului din Pesta și cele doritoare de o răzbunare a stărilor de azi, au ieșit cu fața lată închisă în rame negre, în semn de jale grea, ca la o moarte mare, — le murea o nădejde mare!.. Și ele ocărau rău pe Regele nostru că se încorona chiar în Albaulia! Pânăci, ziceau ele, ungurii mai puteau avea o licărire de nădejde, dar această încoronare înșamnă pectuirea contractului de pace dela Trianon (care a dat României Ardealul). Prin asta totul s'a sfârșit.

Din viața Pardidelor.

Fiind aproape deschiderea Sfatului Țării, la 23 Nov. în sânul partidelor e iarăși o fierbere mai mare ca de obicei.

— Partidul liberal, ca fiind la putere, ar face ce-ar putea, ca ce lealte partide, cari n'au luat parte la debaterile parlamentului în rândul trecut, — să vie acum și ele la sfat, că, așa știrb cum e, văd și ei că sfatul nu e deplin și țara nu socoate hotărârile lui așa de grele, ca atunci când ele s'au luat cu ființa de față a tuturor deputaților, a tuturor partidelor. De aceea pe de-o parte spune prin folie sale, că partidele de împotrîvire au da torința să și lee locurile în sfatul țării, că nu pentru aceea au fost aleși deputații lor ca să stee pe dinafară. Pe de altă parte ameninșă, că dacă nu își las locurile în sfat, li se vor nimici alegerile, căci Regulamentul (legea de conducere) a parlamentului poruncește, că deputatul care nu ia parte 30 de zile la sfat, — se socoate că și a părăsit slujba de deputat și locul lui, vestindu-se ca golit, se va alege altul.

Guvernul poate ar și face acest lucru, ca să nimicească alegerile din cercurile celor ce nu las parte, — dar se teme și el de alegeri noi în acele locuri. Căci cu bună samă, poporul, tot așa de înverșunat împotriva guvernului ca și la alegerile trecute, — or alege tot pe același deputat, iar asta pentru guvern ar fi cât o înfrângere, care l-ar strica mult și la Curte.

De aceea ar vedea mai bucuros pe deputații partidelor de împotrîvire, intrând în sfat, decât șezând pe-afară.

— Averscanii se vor a se găli de urmat la putere. Când?, nu pot nici ei spune. Prin rostul fostului ministru Goga ei spun, că nu pot încă răsturna guvernul lui Brătianu, trebuie să l mai lase să se strice cu țara prin greșelle și răutățile sale. Dar cam peste un an, ei, avurescanii, cred că vor putea începe a zgudu la scaunul puterii, ca să grăbească sorocul de: „Scoală tu, ca să șed eu”... Că li-se va împlini acest dor, e altă întrebare. Liberalii se laudă că nu pleacă până nu se împlinesc cel 4 ani pe cât au fost aleși.

Deocamdată averscanii fac totuși pasul, care arată că se gândesc la aceea, că ei vor să lee puterea după liberalii, — anume: deși ei au fost cel dintâi cari au hotărît, că nu intră în sfatul liberalilor, ales ca multe apucături neferite, — acum, după încoronare, la care Generalul Averescu a luat parte invitat (posibil) de însuși M. S. Regele, nu de dl Brătianu, — au hotărît a se întoarce în parlament. Căci, zic ei, aci, în parlament, e locul unde se ridică și se dă cu ciocanul în zidul pe care stă guvernul cu picioarele, până se sparge de cade acela jos. De aceea ei — intră în parlament.

— Despre țăraniști se scrie, că nu s încă hotărîți ce se facă. O parte din ei, mai ales Basarabeni, sunt de părere, că se sa întorcă și ei în parlament, — cei din vechiul Regat însă nu.

— Între partidul țărănesc și cel național s'au început, după încoronare, de nou debateri pentru o apropiere mai mare unul de altul, în luptele ce vor da. Dar, precum vestește conducerea și a unuia și a altui partid, încercările de înțelegere iar s'au rupt. Iacă de ce:

Țărăniștii au călcat cu piciorul stâng atunci când au primit în sânul lor pe 2 oameni: pe Constantin Stere, omul Nemților, om cu păcate naționale grele din vremea războiului, și pe Dr. Lupu, care poate călcătu să-l aibă „țărănesc”, încolo și piciorul și trupul și capul îl e — socialist. Și încă socialist care o poate lua în orice zi spre stînga de tot, oprindu-se oblu la bolșevici. De când au intrat aceștii doi oameni între țărăniști, s'a spart buna înțelegere între partidele cari erau așa de puternice împotriva guvernului Averescu. Întâi dl Iorga s'a dat, sfîșit de noua tovărășie, de-o parte. Alții, destul de mulți, s'an răcit și ei pentru noua mestecătură. Și de aci încolo, ori-ce încercări s'au mai făcut de a apropia partidul țărănesc de cel național sau de altele din opoziție, — au rămas zadarnice. Căci azi partidul național o fi el partid de opoziție, de strașnică opoziție, — dar partid care să îngăduie răsturnări pri-

mejdosse patriei ori neamului, asta nu el și de aceea nu se poate lega col la col de jărăniștii, cu sfelnicii lor de azi.

S'a mai zădărnici înțelegerea și pentru cuvântul, că Partidul Tărănesc cere, ca Partidul Național să nu mai stee de vorbă cu nici un alt partid „burghez”, afară de el. Pe când conducerea partidului național zice: Eu vreau să aduc, dacă pot, în linia de bătaie pe toate partidele de opoziție, așadar să conlucrăm și cu oamenii lui Take Ionescu, și cu ai dlui Iorga, Tărăniștii, că nu-i de lipsă. Că-i destul decât naționalistii stau lângă el, lângă jărăniștii... Asta pentru că așa-i învoia Stere să vorbească, știind el, Stere, că nici odată oamenii lui Take Ionescu ori Nicu Filipesco, ori d. Iorga, nu vor sta alături de el într'un partid!

S'a zădărnici astfel iarăși încercarea de a apropia de oaltă macar două din partidele de împotrivre!

Și așa, nu-i mirare că, de pildă ziarul „Epoca” vorbind despre stările în politica țării, spune că guvernul o va duce înainte, — nu pentru-că el ar fi „tare” ci fiindcă — opoziția e slabă!

— Partidul Național, în afară de încercările de mai sus cu jărăniștii, își urmează mișcarea de adunare a poporului în jurul său aici în Ardeal, — și e mult mai încrezător în viitor, ca altele. Conducătorii săi sunt plini de nădejde că guvernul e clătinat și că va trebui să plece chiar în curând dela putere, căci, așa se spune, însuși M. S. Regele, e nemulțumit de guvern. Ba ci-că și în sânul guvernului s'at neînțelegeri. Do-vadă faptul, că dl Brătianu vrea să și primenească guvernul cu vre o 2 oameni noi. Și ca să nu pară o zguduire a guvernului, pe 2 miniștri îi numește în slujbe mari și grase, — ca ei să plece și să lase loc la alții, cari să aducă putere nouă guvernului.

Adunările mari ale Partidului Național se urmează. După Brașov, Sibiu și Oradea Mare, pe Duminică 19 Nov. e conchemată una, care să le clar întrească pe celelalte, la Cluj. Se fac pregătiri ca ea să fie măreață. — Vom da șiiri dela ea.

— Partidul Dlui Iorga își merge drumul deschis și patriotic al șefului său. Se duce unde crede că-l cheamă datoria și înțelepciunea, în parlament ori afară de el, și se luptă să picure un picur de lumină, de inimă, de bunătate, în aceea ce se face acolo.

În Ardeal cel ce urmează pe d. Iorga, se văd în șirurile celor din „Asociația de Solidaritate Națională” de care am scris în numărul trecut.

Nu se va da

drept de vot, femeilor.

Spuneam în numărul trecut, că guvernul a luat în planul său de lege nouă a Constituției și aceea, ca femeilor să li-se dea drepturi politice, drept de vot, ca și bărbaților.

Planul guvernului a fost dat Comisiei de deputați cari să l cerceteze și să și dea apoi ei părerea asupra lui. În acea comisie erau de față 19 deputați când s'a chibzuit. Din aceia numai 4 inși au fost pentru ca să se dea și femeilor drept de

vot, iar 15 au fost împotriva, — și așa Comisia va propune Adunării Deputaților, să nu se dea și femeilor drepturi politice.

Numai atâta s'a primit și de aceea comisie, că Conziliile comunale (reprezentanțele) pot pofti în sânul lor și dintre femei pe câte vor afla de bine, ca să iee parte la desbaterele acelor conzilli, să și arate și ele părerea asupra lucrurilor ce se vor aduce înainte spre desbatere, — dar vot hotător nu vor avea, cuvântul lor e numai o părere, un sfat (vot consultativ).

Acum rămâne să vedem că Adunarea Deputaților de ce părere va fi. Că dela hotărârea ei atârna totul.

Pe aiurea și pe la noi.

Guvernul lui Lloyd George al Angliei retrăgându-se de la putere, — noul guvern alui Bonar Law a vestit că va face alegeri nouă, întrebând în acest fel țara, dacă îi dorește pe ei ori că trimițând mai mulți deputați de alte partide, arată că vrea un guvern din alți bărbați. (Acolo această întrebare a poporului, e aievea, e adevărată, întrucât alegerile sunt libere, cin-stite, și învinge acela care s'a știut vîri mai bine în inima mulțimii alegătorilor, — dar sluirea votului lor, nu se face, nici nu se poate face!).

Și noul ministru-președinte începându și truda de a câștiga lumea de alegători pentru sine, — a ținut cel dintii o vorbire mare, în care a arătat ce dorește guvernul său pentru țară.

Printre altele a spus: Guvernul are de gînd să înființeze, prin lege, un fond, din care să se plătească datoria de războiu a țării. Acest fond se va forma din un bir special (anume) ce se va pune pe averile ce trec de 5000 de lire sterline. (O liră sterlină eră în vreme de pace 25 Lei, așadar pe averile cari ar fi fost înainte de război de 125.000 Lei se pune acest bir. Azi o liră sterlină e 720 Lei, așadar după prețul de azi al banilor, averi cari trec de 3 milioane Lei, vin puse la acest bir.)

Iaca un stat înaintat și cu putere bănească, ca Anglia, nu se lasă să nu și pună la bir pe bogătașii săi, ca să și scape țara de datoriile războiului.

La noi — se mai gîndește nimeni la așa ceva? Vom vedea în curând când vor veni înainte, legile cele nouă de dării.

Lucrători — fără lucru

— În tot binele și răul său —

Câteva țări cu bune tîmeinri economice, stau azi cu banul lor sus — sus, peste celelalte țări. Asta ar trebui să facă, ca în lăuntru lor să fie multămire mare. Totuși nu e așa. Căci acele țări, ca Anglia, America, Franța, și chiar Cehoslovacia, fiind țări industriale, adevă cu fabrici multe de tot felul, nu și mai pot vinde așa bine mărfurile lor, tocmai pentru-că banul lor el prea cu nasul pe sus față de banii altor țări mai sărace în fabrici și care ar cumpăra, dar nu pot.

De aceea vedem arătarea ciudată, că în țările cu banii cei mai prețioși, mulțimea muncitoare e mai nenorocită decât în țările cu banii scăzuți în preț.

În America știm cum e: fabricile și-au împuținat lucrul, încât abia jumătate din muncitori găsesc lucru. Totuși din America nu vin știri de tulburări a mulțimii fără lucru, — pentru că Americanii au atâta minte, ca muncitorilor americani să le dea de lucru. Atâta cât mai dau, îl dau lor, — iar muncitorii streini, valorile mari de Europeni de toate națiile, nu cutesc să și ridice glasul de nemulțumire, căci vor fi izgoniți din America, nefiind ei cetățeni ai aceleia. Nenorocii muncitori europeni au dreptul cel mult să plângă și să cerșească.

— În Anglia însă, au fost de curând mari demonstrații muncitorești. Căci sunt azi în Anglia nu mai puțin ca un milion și patru sute de mii de muncitori sunt fără lucru!

Acum vin știri de asemenea demonstrații și din Cehoslovacia, vecina mai norocoasă a noastră. Și banul ei s'a urcat în preț, e azi de 5 ori mai scump ca Leul românesc, — dar și ea începe a nu putea vinde, și stă cu mărfurile grămădite în magazine. Din pricina asta — lucrători fără lucru și la ei! Azi peste 160.000 de lucrători nu mai găsesc lucru în Cehoslovacia, adevă 160.000 de familii fără câștig în pragul iernii! De aceea zilele astea au fost mari demonstrații în Praga, muncitorii cerând guvernului să cante chipul de a da drumul mărfurilor, ca fabricile să poată pregăti altele și prin asta ei să ajungă la lucru. Și guvernul nu știe cum să ajute năcazului.

STRĂBATE EL pe încetul — adevărul.

„Unde robii își cârmuesc pe foștii lor stăpâni!”

O gazetă mare englezească din New-York, tipărește darea de samă a unui profesor american, care a făcut o călătorie mai lungă de studiu (de cercetări) prin Europa. Când ajunge a povesti despre festa împărăției Austro-Ungară, profesorul american spune:

„Dintre toate țările (provinciile) cari se ținau de Austro-Ungaria și au fost prăbușite de război, Transilvania înfățișează mai mult interes (atrăgere de a fi cercetat) și mai mult farmec...”

Și începe apoi a descrie Ardealul și popoarele din el, stăruind mult asupra poporului românesc și a sortii mășteră ce și-a avut pe acest pământ, și cum totuși, prin puterea de viață firească născută în el, a trecut teafăr prin toate vremile grele și a dat nu odată semnule unii suflet dornic de lumină și de mărire, prin fiii săi aleși, — și arată apoi la ce a ajuns pe urma acestui război.

Cercetând că ce soartă au acum popoarele rămase ele în supunere față de poporul românesc ajuns stăpânitor de țară, — profesorul american spune:

Cum se poartă azi, robii de cri?

„Acum acești români sunt stăpâni. Bărbați și femei cari au avut astfel de pătimiri și altele încă și mai chinuitoare, sunt astăzi mai mari Sașilor și ai Ungurilor, cari li priveau de sus până acum.

Cum se poartă dănașii în noua lor stare? — Apasă ei pe sași și

pe unguri cum erau ei apăsați în trecut?

Am petrecut o lună întreagă la fața locului, oăutând să răspund la aceste întrebări și iată câteva din ce am văzut:

Pretutindeni am aflat că Ungurii și germanii au bisericii și școli, cărți și ziare în propria lor limbă. Am luat însuși parte la o oră de cetire într'o școală ungrească în Bistrița, unde copiii în-trebuințau încă vechile cărți de cetire, cari nu numai proslăvesc eroii naționali ai Ungurilor, dar povesteau amănunțit faptele de „vân-zare de țară” ale disprețuiților Valahi în decursul rebeliunii lui Kossuth la 1848.

Îngăduința Românilor.

Am frunzărit cărțile de cântări pe cari le întrebuințează încă o școală ungrească din Alba-Iulia și am găsit între cântece imnul național al Ungurilor și imnul lui Kossuth. Am luat parte la lecții în liceul german-maghiar susținut de Stat (de statul român) în Timișoara, și spre uimirea mea am văzut, că limbă română se învață în întâii doi ani, numai patru ore, — de o potrivă cu limba franceză! — În această școală mai mare susținută în întregime de Statul român, limbilor ungare și germane sunt închinete de zece ori atâtea ore, cât limbii românești!

Făcând o vizită la Universitatea din Cluj, am aflat, că în acele săli unde mai înainte cuvântul românesc era un păcat vrednic de pușcărie, acum sunt mai mulți studenți unguri, slabi la limba română, cărora li se dă voce să răspundă în ungrește sau nemțeste, dacă profesorul înțelege una din aceste limbi. Fără îndoială aceasta este un pas înainte (față de trecut nedrept).

Poporul viitorului.

Acum 35 de ani o englezoaică măritată cu un ofițer austriac, după ce a trăit mai mulți ani în Transilvania, scriind o carte care e încă cea mai bună carte despre această țară, și-a încheiat părerea cu o pro-rocie: Sașii, spune dânsa, sunt poporul trecutului, ziua lor a apus. Ungurii, cu voința lor mare și ne-îngăduința lor, sunt poporul timpului de față (adecă a celui când ea scria).

„Românii, cu blîndețea lor și po-trivirea lor de veacuri la brazda ogoarelor, sunt poporul viitorului”.

„Acum, când dănașii au ajuns stăpâni pe aceea ce era al lor, viitorul Transilvaniei în mâinile lor ne pare sigur”.

Așa grăește profesorul american.

Cu alte cuvinte: Străbate el pe încetul adevărul despre stările dela noi, arătând că sub Români Ungurii au astfel de libertăți, pe care ei ni-le-au tăgădnit nouă cu încăpăținare, când ei erau domnii pământului acestuia.

A ieșit de sub tipar și s'e trimite celor cari l'au cerut:

Calendarul Național
al „**Foii Interesante**”
dela Orăștie, pe 1923.

de 112 pagini (șapte coale de tipar), cu **peste 30 de clișee** (chipuri), foarte interesante! Intre ele se văd:

12 harte (mape) arătând schimbările de mărime, de scădere și iar de creștere, a României în războiul cel mare, până s'a oprit între hotarele ei de azi! Se vede viu și când era mai mică, și când a fost mai mare, și când sta înțepenită pe linia Ciucea, și pe Tisa, și când era trecută peste Pesta, având forma unei guri de tun întors înspre Viena!

Apoi: **8 chipuri dela Incoronarea dela Alba-Iulia:** între cari: Regele când își pune Coroana pe cap; Regina îngenunchiată când Regele îi pune Coroana pe cap; Regele și Regina călări, primind defilarea Trupelor, — și alte vederi foarte interesante dela Incoronare.

Biserica încoronării și chipuri de pe pictura cea minunată din ea.

Mai departe în Calendar: Chipul lui Avram Iancu cântând din fluer în cei din urmă ani ai vieții sale, când era nebun; vederi din tabăra dela Dänholm în Germania, în care se găseau și ofițeri români prizonieri; — Vederi din Tirol și din Italia pe unde au umblat trupe românești ardelen; — și altele și altele.

Incolo: Partea calendaristică, Poșta-telegraf; timbru; târgurile din Ardeal, Bănat, Crișana; — apoi poezii, schițe, felurimi, o poveste minunată, — și altele.

Calendarul, tipărit pe hârtie fină, costă **7 Lei 50 bani** trimis franco (plătit) pe poștă. Cel ce vrea să-l meargă recomandat, ca să nu i se poată pierde pe poștă, adaugă **2 Lei taxa de recomandare peste prețul calendarului ori calendarelor.** Dacă cere mai multe, cei 2 Lei pentru recomandare se pun numai odată pentru întreg pachetul în care vor merge.

Cel ce trimite banii pentru 6 calendare ori mai multe le capătă cu numai **6 Lei 50 bani** unu, și 2 Lei pentru taxa de recomandare a pachetului.

Celor ce trimite banii fără taxa de recomandare, li-se trimite calendarul așa pe un noroc. Dar de se pierde pe poștă, a doua oară nu li-se mai trimite.

Banii se trimite înainte. Pe așteptare nu trimitem calendare, — decât depozitarilor de foi bine cunoscuți ca plători în ordine.

Cu »ramburs« nu trimitem, căci dacă cineva nu și scoate pachetul, plătim taxă de magazinaj 20—30 de Lei de pachet când ne vine napoi.

Motoare de benzină

6, 8, 10, 20 și 25 PS, mai de parte:

UN MOTOR DIESEL

50 PS, cele mai prețioase fabricate; — parte nouă, parte uzate, însă reparate de fabrică, în perfectă stare de funcțiune, — furnizăm în timpul cel mai scurt, cu prețuri foarte favorabile.

„SCHIEB”

fabrică de mașini s. p. a. Sibiu
(635) 1—2.

Curelar nou în Orăștie.

Am onoare a aduce la cunoștință onoratului public din loc și jur că mi-am deschis

atelier de curelărie

în Orăștie str. Căstăului veche Nr. 4-a (Jud. Hunedoara), casele proprii, unde pregătesc tot felul de lucruri ce aparțin de brânza aceasta, precum **hamuri de tot felul, curele de încins** pentru țărani, oriși-ce format, cet., cu **prețuri moderate** precum și **reparații.**

Rugându-mă pentru binevoitorul sprijin, semnez cu stimă:

Ioan Lazăr
curelar.
(633) 2—3

Croitorie nouă

în **Sebeșul-săsesc.**

Aduc la cunoștința onoratului public din Sebeș și jur, că mi-am deschis

Atelierul de Croitorie

în strada I. Paraschiv No. 27 — Pregătesc halae civile după cea mai nouă modă, moderne, — apoi **Uniforme școlare, Scurteci, și altele,** — cu prețuri rezonabile.

George Sperdea

(634) 2—2. Croitor, Sebeșul-săsesc.

CROITORIE

MODERNĂ DE DAME

F. László

Orăștie Str. Mihai-Viteazu 2.
(625) 3—5

Calfa de măcelar.

În măcelăria subscrișului află aplicare o calfă harnică, care să se priceapă și la vânzare.

Nicolae Opincar

(620) 2—3 măcelar
Orăștie (Jud. Hunedoara).

Un servitor

găsește loc la „Tipografia Libertatea”.

De vânzare, eventual ex-lucrare în parte, în orașul Cluj, grădină, pământ cl. I. de peste 20 jugăre, libere de expropriere, cu 1000 pomi roditori, 2 case, grăduri și edificii economice, apeduct, electrică. Condițiuni favorabile de plată. Doritorii să se adreseze la: (626) 3—3 **Dr. Morariu adv.** Cluj, Str. Regina Maria 19

Reuniunea Meserieșilor și Comrciantilor Români „Andreiana” în Sebeșul-Săsesc.

CONVOCARE.

Comitetul Reuniunii meserieșilor și comercianților „Andreiana” din Sebeșul-Săsesc și jur, cu onoare invită pe Onor. membrii ai acestei reuniuni la

Adunarea generală extraordinară, pe ziua de 19 Noembrie 1922 în localul reuniunii din str. I. Paraschiv

La ordinea zilei:

1. Alegerea unui președinte pe restul perioadei.
2. Alegerea unui secretar, și
3. Eventuale propuneri.

În caz de neprezentarea numărului corespunzător de membri, adunarea se va ținea după 8 zile în același loc.

Din ședința Comitetului, ținută la 29/X 1922.

Petre Ursu
v. președinte.

(630) 1—2

Nic. Oprîșiu
secr. adhoc.

GARNITURI de ÎMBLĂTIT

HOFFHER & SCHRANZ cu motor de benzină, cu doba de 700, 800, 900 și 1000 m/m lățime, furnizăm pentru **primăvara anului 1923.**

Întrebări și prenotări se primesc deja de-acum.

Oferte cu prețuri fixe vom putea face în timpul cel mai scurt.

Departamentul Mașinilor.

SIBIIU, Strada SĂREI Nr. 22.

(618)

2—5

AVIZ!

BANCA CENTRALĂ
FILIALA-SIBIIU

S'A MUTAT

CU BIROURILE SALE ÎN
SIBIIU, PIAȚA REGELE FERDINAND 14

unde s'a aranjat modern și corespunzător situației sale. Nici în Str. Cisnădiei Nr. 7. II. și nici în Strada Turnului Nr. 33 nu mai are birouri și casă.

EXCLUSIV ÎN

PIAȚA REGELE FERDINAND Nr. 14

se primesc de acum înainte

DEPUNERI PE LIBEL

cu 5% și 6% netto.

DAREA DUPĂ INTERESE O PLĂTEȘTE INSTITUTUL.

SCHIMB DE DOLLARI

și alte valute (589) 7—10

totdeauna cu cele mai culante cursuri.